

جایگاه علی علیه السلام در هستی

معرفت و شناخت کامل شخصیت والای امیرالمؤمنین علی (ع) و جایگاه او در جهان هستی در حد بشر نیست...

معرفت و شناخت کامل شخصیت والای امیرالمؤمنین علی (ع) و جایگاه او در جهان هستی در حد بشر نیست چه رسول اکرم (ص) خطاب به مولا می فرماید :

یا علی لا یعرفک الا الله و انا

ای علی! تو را هیچکس نشناخت جز خدا و من

درابتدای خلقت، معمار آفرینش، زمین و خورشید و ماه و بر و بحر اعلام کرد که آفرینش شما، آفرینش همه چیز، به طفیل محبت پنج نور مقدس است.

یا ملائکتی و سکان سماواتی اعلما انی ما خلقت سماء مبنیه و لا ارضا محدیه و لا قمران منیرا و لا شمساً مضمیه و لا فلکا یدور و لا بحرا یجری و لا فلکا یسری الا فی محبه هؤلاء الخمسه.

آفرینش بر محبت اینان رقم خورد و عرصه هستی به حب ولایت آنان از عدم شکل گرفت. اگر علی (ع) نبود، آفرینش به تکوینش نمی ارزید. نور وجود علی (ع)، مصباح پایگاه آفرینش شد و هستی اول با وجود او شکل گرفت. هدفنامه وجود را نیز به وجود او پیوند زدند.

لو لا کما خلقت الا فلاك و لو لا علی لما خلقتک...

در زیارتنامه مولی در روز غدیر علی (ع) را ندا می دهیم :

السلام علیک ایها النبا العظیم، الذی هم فیہ مختلفون

سلام بر تو ای خبر بزرگ عالم! خبر بزرگ هستی. پس علی (ع) راز بزرگ خلقت است! اما در او اختلاف کردند. این بود که اول مظلوم عالم هم "علی" نام گرفت.

روزی پیامبر اکرم (ص) در جمع صحابه بودند و جبرئیل، ملک مقرب الهی هم به شکل انسانی در آن جمع حاضر بود. پیامبر به جبرائیل رو کردند و با اشاره به امیرالمؤمنین علی (ع) فرمودند: آیا او را می شناسی؟ عرض کرد: چگونه او را نشناسم که او در عرش مرا معلم بود و شیوه عبودیت الهی را به من تعلیم فرمود. تو به آدم وقتی که از بهشت قرب رانده شد و به زمین فراق هبوط کرد، با ذکر نام علی (ع) و اهل بیت او به درگاه الهی پذیرفته شد. نوح نام او را بر کشتی خویش حک کرد و لنگرگاه کشتی اش را مسجد کوفه قرار داد. خداوند در شب معراج با حبیب خویش با صوت علی (ع) سخن گفت. قرآن کریم، علی (ع) را به منزله نقش پیامبر دانست.

فقل تعالوا ندع ابناءنا و ابناءکم و نساءنا و نساءکم و انفسنا و انفسکم (آل عمران 61)

پیامبر فرمودند: من و علی از یک درختیم (انا و علی من شجره واحده) و باز فرموده: (انت منی بمنزله هارون من موسی) و نیز: (انا مدینه العلم و علی بابها) همانا من شهر علمم و علی در آن است. و خطاب به مولی فرمود: (انت اخي و وصيي و وارثي) تو برادر من و وصی و وارث منی. در فرازی از دعای ندبه پیامبر خطاب به علی می فرماید (لو لا انت یا علی لم یعرف المؤمنون بعدی) ای علی اگر تو نبودی مردم پس از من مؤمنان را نمی شناختند.

در زیارت مطلقه می خوانیم ((السلام علی میزان الاعمال)) علی میزان و معیار اعمال است. امام صادق (ع) در زیارت جدش عرضه می دارد درود بر تقسیم کننده بهشت و جهنم، درود بر نعمت الهی بر نیکان :

((السلام علی قسیم الجنه و النار السلام علی نعمه الله علی الابرار))

محبت علی عامل رسیدن به کمال

در دوایر مختلف هستی، هر شعاعی به دور محوری می چرخد و هر پدیده ای حول قطب وجودی که وابسته به اوست، دور می زند. امام معصوم محور هستی، قطب عالم وجود، تکیه گاه آفرینش، واسطه فیض الهی به جهان هستی و نگهدارنده کائنات باذن الله است. در این راستا، محبت و ولایت علی (ع) مربی همه موجودات، هدایتگر آنان به سوی کمال و سبب دوام و قوام تمامی پدیده ها از جمال تا انسان است. پیامبر خدا (ص) در این رابطه بیان زیبایی می فرماید:

حبّ علیّ حسنه لا تضرعها سیئه (بحار ج 9 ص 401)

محبت علی (ع) حسنه ای است که با وجود آن هیچ گناهی به انسان صدمه نمی رساند.

بر این معنا اگر محبت علی (ع) که نمونه کامل انسانیت و طاعت و عبودیت و اخلاق است از روی صدق و راستی باشد، مانع ارتکاب گناه می گردد. مانند واکسنی که مصونیت ایجاد می کند و نمی گذارد بیماری در شخص "واکسینه شده" راه یابد. محبت پیشوایی

مانند علي (ع) که نمونه تقوا و پرهيزکاري است آدمي راشيفته رفتار علي (ع) مي کند. فکر گناه را از سر او بدر مي برد، البته به شرطي که محبتش صادقانه باشد . کسي که علي (ع) را بشناسد، تقواي او را بشناسد، سوزوگداز عارفانه او را، ناله هاي نيمه شبهايش را و ساده زيستي و کار و تلاش همه جانبه اش را بداند، محال است به خلاف فرمان او که هميشه امر به تقوي و درستي مي کرد عمل کند. يعني هر محبي به خواسته محبوبش احترام مي گذارد و فرمان او را گرامي مي دارد. فرمانبرداري از محبوب لازمه محبت صادق است. پس محب واقعي علي ، واله و حيران علي و عاشق و جانباز علي، رهرو راستين علي است.

منبع:سایت امام علی